

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2Csp/157/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418202403
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8418202403.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltéšom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXXX/XX, XXX XX K. o zaplatenie sumy 6.752,87 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 222,28 eur a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 222,28 eur od 5.1.2016 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.322,74 eur a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.347,74 eur od 5.1.2016 do 3.5.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.322,74 eur od 4.5.2019 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60% o výške, ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu- Všeobecná úverová banka, a. s. žalobou doručenu súdu dňa 31.10.2018 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 6.752,87 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.752,87 eur od 05.01.2016 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO:35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. a pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar. Právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili spolu dňa 16.03.2015 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 7.700,- eur. Žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 154,- eur, až do celkovej výšky pôžičky vo výške 18.480,- eur. Žalovaný uhradil spolu sumu 2.352,26 eur. Keďže porušil svoju povinnosť splácať pôžičku, bol vyzvaný na úhradu dlžných splátok predžalobnou upomienkou zo dňa 28.10.2015 a zároveň bol upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, dňa 19.12.2015 žalobca úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 30.12.2015. Žalovaný mal podľa prehľadu splátok uhradiť splátky aj zosplatnenú istinu vo výške 8.907,85 eur. Žalovaný uhradil 2.352,26 eur, jeho dlh tak činí 6.555,59 eur. Žalobca si k tejto sume uplatnil ešte sumu

nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 197,28 eur, t. j. spolu 6.752,87 eur. Žalobca si neuplatnil zmluvnú pokutu. Žalovaná suma predstavuje istinu vo výške 6.752,87 eur ako aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 05.01.2016 do zaplatenia.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o pôžičke spolu so zmluvnými podmienkami, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku zo dňa 28.10.2015 spolu s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 30.12.2015.

4. Podaním doručeným súdu dňa 08.02.2019 právny predchodca žalobcu- Všeobecná úverová banka, a. s. navrhol zmenu sporových strán na strane žalobcu a žiadal, aby súd pripustil vstup spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. namiesto doterajšieho žalobcu, a to z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka doterajšieho žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, postúpená tejto spoločnosti ako postupníkovi. Súd uznesením zo dňa 14.03.2019 vyhovel návrhu žalobcu a pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.04.2019.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 27.05.2019. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

6. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 16.10.2019, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd rozhodol v zmysle podaní žalobcu aj bez ich účasti, nakoľko žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi neuhradil. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil napriek vykázanému doručeniu predvolania fikciou doručenia, ktoré sa vrátilo ako nevyzdvihnuté v odbernej lehote dňa 26.09.2019 a ktoré sa podľa § 116 ods. 3, § 106 ods. 1 písm. a) a § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku považuje týmto dňom za doručené. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu.

7. Pred začatím pojednávania žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 06.06.2019 oznámil, že v časti zaplatenia sumy 197,28 eur s príslušenstvom titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky berie svoju žalobu späť. Ďalej uviedol, že z dôvodu čiastočnej úhrady vykonanej žalovaným dňa 03.05.2019 vo výške 25,- eur, berie žalobu späť aj v tejto časti. Z dôvodu späťvzatia žiadal, aby súd rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť istinu 6.530,59 eur a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.555,59 eur od 5.1.2016 do 3.5.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.530,59 eur od 4.5.2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

8. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa §146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal svoju žalobu sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, súd postupujúc podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku I. výrokom konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom zastavil.

11. Predmetom posúdenia v spore tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie 6.530,59 eur a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.555,59 eur od 5.1.2016 do 3.5.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.530,59 eur od 4.5.2019 do zaplatenia a náhrada trov konania.

12. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, a to zmluvou o poskytnutí účelovej pôžičky č. XXXXXXXX, zmluvnými podmienkami, predžalobnou upomienkou zo dňa 28.10.2015, kópiou doručky k predžalobnej upomienke, prehľadom splátok a úhrad žalovaného a oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 30.12.2015 zistil nasledovný skutkový stav:

13. Na základe zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky uzavretej dňa 19.11.2013 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 7.700,- eur. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný zaplatil na úhradu pôžičky sumu 2.352,26 eur. Žiadnu ďalšiu splátku, ktoré mal uhrádzať vo výške 154,- eur podľa tvrdenia žalobcu a vo výške 119,42 eur podľa obsahu zmluvy v priebehu 120 mesiacov žalobcovi neuhradil. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanému bola vyúčtovaná aj položka označená ako MP3 vo výške 197,28 eur - Manipulačný poplatok agentúra, o ktorej žalobca v žalobe tvrdil, že je to poplatok za vymáhanie pohľadávky a v časti ktorej zobral žalobu späť. Žalovaný po podaní žaloby, dňa 03.05.2019 uhradil sumu vo výške 25,- eur. Žalobca tak od žalovaného požaduje na úhradu sumy nevykonaných úhrad vo výške 6.530,59 eur. Žalobca žalovanému adresoval predžalobnú upomienku zo dňa 28.10.2015, ktorou bol žalovaný vyzvaný k úhrade dlžnej sumy a upozornený na predčasné zosplatenie. Predžalobnú upomienku prevzal žalovaný dňa 03.11.2015, avšak dlžné splátky neuhradil, a preto žalobca dňa 19.12.2015 úver zosplatnil. Celkovo mal žalovaný podľa tvrdenia žalobcu v žalobe zaplatiť 18.480,- eur a podľa zmluvy o pôžičke mal celkovo uhradiť 14.330,40 eur. Zároveň bola v zmluve uvedená hodnota RPMN 14,57 %, priemerná hodnota RPMN 10,28 %, celková čiastka 14.330,40 eur, fixná ročná úroková sadzba 14,57 %, celková výška úveru 7.700,- eur, celkové náklady spotrebiteľa 6.630,40 eur, splátka vo výške 119,42 eur, počet splátok 120, prvá splátka splatná dňa 20.05.2015, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci, termín končenej splatnosti 4/2025.

14. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu 16.03.2015 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 16.03.2015 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru;

písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

21. Medzi stranami sporu neboli žiadne pochybnosti a žalobca to ani nepopieral, že spor vznikol zo zmluvy o pôžičke uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie pôžičiek) a žalovaným ako spotrebiteľom jeho pôžičky, t.j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu a že sporný vzťah sa má posúdiť podľa predpisov upravujúcich spotrebiteľské vzťahy. Žalovaný je v zmluve len v rámci údajov o zamestnaní uvedený pracovným zaradením ako fyzická osoba - podnikateľ. Žalobca ho v žalobe označil ako fyzickú osobu - nepodnikateľa, čo zodpovedá aj osobným údajom o klientovi- žalovanom. Zo samotnej zmluvy, jej označenia a náležitosti je nepochybné, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, pri ktorého právnom posúdení a uplatňovaných nárokoch je potrebné vychádzať zo zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy. Podľa tohto zákona musí byť spotrebiteľská zmluva uzavretá v písomnej forme a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Po posúdení obsahu zmluvy je potrebné konštatovať, že táto neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a preto ma súd za to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodov, ktoré sú uvedené nižšie.

22. Zo žalobcom predloženej zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX je zrejmé, že táto neobsahuje všetky zákonom č. 129/2010 Z. z. stanovené obsahové náležitosti, a to konkrétne údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a taktiež neobsahuje správne uvedenie RPMN, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tieto údaje patria medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o úvere a ich absenciu zákonodarca spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, to znamená, že žalobcovi nie je možné priznať nárok na úrok a poplatky zo zmluvy o úvere. Navyše súdu nie je zrejmé, z čoho vychádzal žalobca, keď v podanej žalobe uviedol výšku splátok 154,- eur a celkovú sumu pôžičky 18.480,- eur, keď zo zmluvy jednoznačne vyplýva výška splátok 119,42 eur a celková čiastka 14.330,40 eur.

23. Súd má za to, že v zmluve nie je uvedený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Údaj 4/2025 je neurčitý. Vychádzajúc z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. údaj o termíne konečnej splatnosti musí byť uvedený určito, zrozumiteľne, presne a jasne, t. j. s uvedením presného dátumu obsahujúceho deň, mesiac a rok. Tento údaj v zmluve absentuje. Nakoľko spotrebiteľ požíva zvýšenú ochranu, predmetný údaj musí byť obsiahnutý priamo v zmluve s jasným uvedením dátumu konečnej splatnosti. Obdobný názor vyplýva aj z početných rozhodnutí súdov- Okresný súd Vranov nad Topľou sp. zn. 5Csp/221/20147 zo dňa 08.02.2018, Okresný súd Rožňava sp. zn. 15Csp/115/2017 zo dňa 31.10.2017, Okresný súd Kežmarok sp. zn. 10Csp/213/2017 zo dňa 21.03.2018.

24. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RMPN) je najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Obsahuje ročný úrok, úrok z úrokov, výšku úrokovej sadzby určenú v percentách, poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou, ktoré sú zvyčajne jednorazové (poplatok za poskytnutie úveru, za sprostredkovanie, administratívny poplatok), poplatky pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v mesačnej/štvrtročnej periodicite (poplatok za úverový účet, poistenie schopnosti splácať úver), pričom tieto poplatky je potrebné pri každom úvere platiť, zarátat do RPMN. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože v opačnom prípade je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 14,57 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená vo výške 14,90 %. Vychádzajúc zo zmyslu a účelu právnej úpravy, nesprávne uvedenie RPMN má rovnaký následok ako jej neuvedenie. Iba uvedenie správnej výšky RPMN si splní svoj účel pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach v úverovej zmluve. Podľa rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 10Co/27/2017 zo dňa 13.12.2017 je navyše irelevantné či zmluva obsahuje vyššiu alebo nižšiu nesprávne uvedenú RPMN. Cieľom uvedených ustanovení zákona je pravdivo informovať spotrebiteľa, čo sa v danom prípade nestalo. Niet preto pochyb o tom, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd považuje úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. V neposlednom rade je potrebné uviesť, že súd mal pochybnosti aj o celkovej čiastke úveru a výške mesačných splátok vzhľadom na rozdielnosť ich uvedenia v žalobe a spotrebiteľskej zmluve, tieto pochybnosti však v konečnom dôsledku neboli rozhodujúce, nakoľko súd posúdil úver ako bezúročný a bezpoplatkový z vyššie uvedených dôvodov.

26. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že účelom uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným bolo poskytnutie pôžičky. Medzi stranami nebolo sporné, že výška poskytnutej pôžičky bola 7.700,- eur a taktiež nebolo nikým a ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný zaplatil sumu 2.352,26 eur do podania žaloby a sumu 25,- eur po podaní žaloby. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou sumou úveru žalovanému a reálne vykonanými úhradami žalovaným žalobcovi, t. j. vo výške 5.322,74 eur (7.700,- eur- 2.352,26 eur- 25,- eur). Súd preto žalobe v časti na zaplatenie sumy 5.322,74 eur vyhovel a l. výrokom zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 5.322,74 eur. V prevyšujúcej časti istiny súd žalobu zamietol.

27. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Žalovaný si svoje povinnosti voči žalobcovi podľa vyššie uvedeného a zisteného skutkového stavu riadne a včas neplnil, žalobcovi preto vznikol nárok nielen na zaplatenie dlžnej sumy, ale aj na zaplatenie úrokov z omeškania v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (základná úroková sadzba ECB v období vzniku omeškania platná od 09.12.2015 do 16.03.2016 predstavovala 0,05 %) t. j. vo výške 5,05 % od 05.01.2016 (podľa doručky predloženej žalobcom žalovaný dňa 03.11.2015 prevzal predžalobnú upomienku, na základe ktorej musel vedieť, že je s plnením dlhu v omeškaní, napriek tomu, že prevzal žalobu spolu s prílohami, nevyjadril sa k nej a nerozporoval ani doručenie oznámenia o okamžitej splatnosti úveru, a preto súd prevzatie oznámenia o okamžitej splatnosti úveru považoval za nesporné) do 03.05.2019 zo sumy 5.347,74 eur. Žalovaný dňa 03.05.2019 vykonal čiastočnú úhradu vo výške 25,- eur, a preto od nasledujúceho dňa 04.05.2019 bol v omeškaní so zaplatením sumy 5.322,74 eur, z ktorej súd zaviazal žalovaného zaplatiť úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 04.05.2019 do zaplatenia. V časti úroku z omeškania vzťahujúceho sa k sume prevyšujúcej sumu nevrátenej úverovej istiny súd žalobu zamietol z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 60 % zohľadňujúc aj čiastočné zastavenie konania s poukazom na pomer úspechu, keď žalobca bol úspešný v rozsahu 5.347,74 eur (5.322,74 eur + 25 eur, t. j. 80 %) a neúspešný v rozsahu 1.405,13 eur (6.752,87 eur- 5.347,74 eur, t. j. 20 %); žalovaný bol úspešný v rozsahu 1.405,13 eur (20 %) a neúspešný v rozsahu 5.347,74 eur (80 %). Po odčítaní úspechu žalobcu v rozsahu 80 % od úspechu žalovaného v rozsahu 20 % súd v prevažnej miere úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 60 % (80 % - 20 %). O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.